

Fred Jüssi on loodusfilosoof, kes seistes looduse ja kultuuri ristteel on sügavalt läbi tunnetanud inimeseks olemise põhiküsimused. Praeguses maailmas räägitakse nii palju edukusest ja tööramisest. See film on viljakast mittemidagitegemisest. Laiskuse ja jõudeelu kiituseks. Hümn aeglasele elule. Kulgedes mööda looduse salaradu, vaadates tundide kaupa rändavaid pilvi ja vajudes lõkkesuitsu magusasse embusse, jäävad meist kaugele maha linnakära ja majanduskasv. Nagu mõtiskleb loodusfilosoof Fred Jüssi: vahel peab olema laisk ja patune, olles iseendaga.

Mõned Fred Jüssi ütlemsed:

Me elame muutuvast maailmas. Ja ma tahtsin täna meenutada endale ja kuulajatele tõsiasja, et kui me muretseme ainult pumba pärast ja ei hoolitse kaevu eest, siis kaob meie kodumetsadest veel midagi peale allika või ojanire.

Sõnad on nagu lehed. Nad lendavad suust välja ja tuul keerutab ning keerutab neid. Lõppkokkuvõttes ei või sa kunagi kindel olla, kuhu nad välja jõuavad.

Hingetäiuse poole ei ole võimalik rännata turismimarsruute pidi. Need on liiga porile tallatud.

Eestlane on nagu puu väljal: vaatad läänest, on niisugune, vaatad idast, naasugune ja nõnda teistestki ilmakaartest.

Jaa, sa vahid tuld ja sa ei mõtle ega taha mitte midagi. Ma olen istunud ööpäev niimoodi üksinda. Ma istun terve õhtupooliku, öö läbi ja järgmise hommikupooliku ja veel pärastlõunani välja. On olnud niisuguseid istumisi. Ja ma tulen tagasi sealt rikkana, kuigi ma ei ole mitte midagi teinud. Inimene läheb niimoodi metsa ja mitte midagi ei tee. Ei tee midagi kasulikku. See on viljakas mittemidagitegemine. See on inimese õigus iseendale, tal on õigus ennast kohelda nii, nagu tema seda õigeks peab. Ja suur häda on selles, kui inimesed arvavad, et nad peavad teiste meele järele elama. Seda mina tean küll, mis see tähendab, kui sa teiste meele järgi hakkad elama, see on midagi hirmsat. Siis on vahel vaja molutada. Minna ära ja molutada kuskil mõnusasti.

Kui sa tahad leida midagi uut, siis käi vanu radu.

Tänutunde ja armastusega,
HingeTee